

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Rijeci, po sutkinji Larisi Smiljan Pervan, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja trgovačkog društva A1 Hrvatska d.o.o., čiji OIB glasi 29524210204, sa sjedištem u Zagrebu, Vrtni put 1, zastupanog po punomoćnici Ermini Abdić Klisović, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženice Matee Jerković, čiji OIB glasi 46259271173, iz Slavenskog Broda, Josipa Jurja Štrosmajera 93, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave, održane i zaključene 10. ožujka 2026., u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja i tuženice osobno, 21. travnja 2026., javno objavivši

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog, sadržan u rješenju o ovrsi, koje je 12. listopada 2021., pod poslovnim brojem OVRV-6412/2021, donijela javna bilježnica Vesna Ćuzela iz Rijeke, a na temelju kojega je tuženici Matei Jerković naloženo da, u roku od 8 dana, tužitelju trgovačkom društvu A1 Hrvatska d.o.o. isplati iznos od 297,14 eura (slovima: dvjesto devedeset sedam eura i četrnaest centa), sa zakonskim zateznim kamatama koje za razdoblje od 15. siječnja 2021. godine do 30. lipnja 2021. godine teku po kamatnoj stopi od 5,75% godišnje, za razdoblje od 01. srpnja 2021. godine do 31. prosinca 2021. godine po kamatnoj stopi od 5,61% godišnje, za razdoblje od 01. siječnja 2022. godine do 30. lipnja 2022. godine po kamatnoj stopi od 5,49% godišnje, za razdoblje od 01. srpnja 2022. godine do 31. prosinca 2022. godine po kamatnoj stopi od 5,31% godišnje, za razdoblje od 01. siječnja 2023. godine do 30. lipnja 2023. godine po kamatnoj stopi od 5,50% godišnje, za razdoblje od 01. srpnja 2023. godine do 31. prosinca 2023. godine po kamatnoj stopi od 7,00% godišnje, za razdoblje od 01. siječnja 2024. godine do 30. lipnja 2024. godine po kamatnoj stopi od 7,50% godišnje, za razdoblje od 01. srpnja 2024. godine do 31. prosinca 2024. godine po kamatnoj stopi od 7,25% godišnje, za razdoblje od 01. siječnja 2025. godine do 30. lipnja 2025. godine po kamatnoj stopi od 6,15% godišnje te za razdoblje od 01. srpnja 2025. godine do isplate po kamatnoj stopi od 5,15% godišnje, odnosno po kamatnoj stopi koja se za svako polugodište

određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, na iznose kako slijedi:

- na iznos od 22,43 eura od 15. siječnja 2021. godine do isplate
- na iznos od 22,56 eura od 15. veljače 2021. godine do isplate
- na iznos od 22,43 eura od 15. ožujka 2021. godine do isplate
- na iznos od 22,43 eura od 15. travnja 2021. godine do isplate
- na iznos od 8,23 eura od 14. svibnja 2021. godine do isplate te
- na iznos od 199,07 eura od 13. kolovoza 2021. godine do isplate.

II. Nalaže se tuženici Matei Jerković da tužitelju trgovačkom društvu A1 Hrvatska d.o.o. naknadi troškove postupka, u iznosu od 225,24 eura (slovima: dvjesto dvadeset pet eura i dvadeset četiri centa), sa zakonskim zateznim kamatama koje za razdoblje od 21. travnja 2026. godine do isplate teku po kamatnoj stopi od 5,15% godišnje, odnosno po kamatnoj stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

III. U preostalom dijelu, iznad iznosa iz t. II., a do zatraženog iznosa od 272,11 eura, s kamatama koje su zahtijevane od donošenja presude do isplate, zahtjev tužitelja trgovačkog društva A1 Hrvatska d.o.o. za naknadu troškova postupka odbija se.

IV. Odbija se zahtjev tuženice Matee Jerković za naknadu troškova postupka, zatražen u visini sudske pristojbe za prigovor protiv rješenja o ovrsi.

r i j e š i o j e

Odbija se prigovor mjesne nenadležnosti ovoga suda, istaknut po tužitelju trgovačkom društvu A1 Hrvatska d.o.o.

Obrazloženje

1. Prijedlogom za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, od 14. rujna 2021., potraživana je od tuženice Matee Jerković (u daljnjem tekstu: tuženica) isplata iznosa od 297,14 eura (2.238,80 HRK), sa zakonskim zateznim kamatama te s troškovima ovrhe.

2. Rješenjem o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, koje je 12. listopada 2021., pod poslovnim brojem OVRV-6412/2021, donijela javna bilježnica Vesna Ćuzela iz Rijeke, naloženo je tuženici da tužitelju trgovačkom društvu A1 Hrvatska d.o.o. (u daljnjem tekstu: tužitelj) namiri utuženo potraživanje, s troškovima ovršnog postupka.

3. U pravodobno izjavljenom prigovoru ukazano je na to da je, u vrijeme sklapanja ugovora s tužiteljem, tuženica studirala u Rijeci i da joj je bio potreban Internet u iznajmljenom stanu, s tim da je nedugo nakon sklapanja ugovora s tužiteljem došlo do toga da je, zbog pojave okolnosti vezane uz COVID 19, tuženica počela imati on line nastavu pa je zamolila tužitelja da joj usluge Interneta prenese u mjesto stanovanja, u Slavonskom Brodu, što on, međutim, nije učinio. Izraženo je motrište da tuženica nije dužna plaćati nešto što ne konzumira.

4. Rješenjem ovoga suda, poslovnog broja Povrv-1166/2021-2, od 03. prosinca 2021. godine, stavljeno je izvan snage citirano rješenje o ovrsi imenovane javne bilježnice, u dijelu u kojem je određena ovrha ukinute provedene ovršne radnje te odlučeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

5. U postupku u povodu prigovora protiv platnog naloga tužitelj je ustrajao kod tužbe, a tuženica kod navoda iz prigovora protiv rješenja o ovrsi.

6. U dokaznom postupku sud je pročitao isprave priložene spisu.

7. Niti jedna od stranaka nije predlagala provođenje daljnjih dokaza do onog stadija parnice do kojega je to bila u mogućnosti učiniti u predmetnoj parnici koja predstavlja spor male vrijednosti, u skladu s načelima iz odredaba čl. 461.a st. 3. i 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; u daljnjem tekstu: ZPP).

8. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a), ovaj sud smatra tužbeni zahtjev osnovanim.

9. Među strankama su sporne sve činjenice bitne za presuđivanje, odnosno dvojbeni je obveza tuženice da tužitelju plati utuženi novčani iznos, i to posebno u kontekstu prigovora tuženice da u utuženom razdoblju nije konzumirala usluge tužitelja.

10. Prilikom razrješenja navedenog spornog pitanja cijenjene su okolnosti utvrđene provedenim dokaznim postupkom. Pritom je sud smatrao da sve isprave u koje je obavio uvid predstavljaju valjanu podlogu za odlučivanje o sadržaju istaknutog tužbenog zahtjeva. Njihovu vjerodostojnost, naime, nije dovela u sumnju niti jedna od stranaka, a, osim toga, te su isprave u međusobnom skladu pa djeluju uvjerljivo.

11. Oспорavajući obvezu plaćanja utuženog novčanog iznosa, tuženica je upirala isključivo na jednu okolnost koju sud prvog stupnja nalazi važnom za presuđivanje, a ta se okolnost tiče njezine tvrdnje da nije konzumirala uslugu tužitelja i da, stoga, nije dužna tužitelju niti platiti takvu uslugu.

12. Međutim, takvo njezino zalaganje nema uporišta u sadržaju činjenica i dokaza koji su utvrđeni tijekom predmetnog postupka, kao niti u odredbama odgovarajućeg propisa.

13. Da bi uopće došao u poziciju odlučivanja u konkretnom sporu sud je najprije razmotrio prigovor mjesne nenadležnosti koji je pred njega postavila aktivno legitimirana strana u sporu.

14. Tužitelj se, naime, u sadržaju podneska koji je sudu dostavio 27. prosinca 2021. godine pozvao na to da su sastavni dio ugovora koji je sklopio s tuženicom Opći uvjeti poslovanja A1 Hrvatska d.o.o. (u daljnjem tekstu: Opći uvjeti) u čijoj je odredbi čl. 17. ugovorena mjesna nadležnost suda u Zagrebu.

15. Međutim, imajući u vidu da u odnosu prema tužitelju tuženica ima status potrošača po odredbi čl. 5. st. 1. t. 15. Zakona o zaštiti potrošača od 31. ožujka 2014. godine (Narodne novine broj 41/14, 110/15 i 14/19; u daljnjem tekstu: ZZP), a da, u smislu odredbe čl. 49. st. 4. ZZP-a, tužitelj nije dokazao da se o odredbi ugovora o zasnivanju pretplatničkog odnosa, kojom je utanačeno da tuženica prihvaća Opće uvjete, pojedinačno pregovaralo, osnovano je spoznati da ta ugovorna odredba predstavlja nepoštenu ugovornu odredbu po čl. 49. st. 1. ZZP-a, a time dalje i ništetnu odredbu ugovora u kontekstu regulacije iz odredbe čl. 55. st. 1. ZZP-a pa to znači da u okolnostima konkretnog slučaja nije moguće niti smatrati da između stranaka spora postoji ugovorena mjesna nadležnost.

16. Zato je ovaj sud prvog stupnja prigovor mjesne nenadležnosti, podnesen po tužitelju u postupku u povodu prigovora protiv platnog naloga, otklonio kao pravno neutemeljen.

17. Osim toga, onako kako ovaj sud prvog stupnja tumači procesna pravila o nadležnosti, prije svega ona koja su proklamirana odredbama čl. 20. st. 1. i 2. ZZP-a, o mjesnoj nadležnosti može se odlučivati ili u povodu prigovora tuženika ili po službenoj dužnosti, dakle ne i po prigovoru aktivno legitimirane strane u sporu - tužitelja. Ratio (smisao) takvog procesnog uređenja nalazi se u tome da je aktivno legitimirana strana u sporu ona koja nadležnost „bira“ (zasniva) traženjem zaštite pred sudom i/ili drugim nadležnim tijelom, u ovom slučaju pred javnom bilježnicom, pa kada je tužitelj pravnu zaštitu zatražio pred javnom bilježnicom čije je sjedište ureda u Rijeci, tada je on takvim svojim postupanjem izabrao mjesto u kojemu će se voditi postupak. Zato se odluka iz izreke rješenja ukazuje tim prije pravno utemeljenom.

18. Nakon što je otklonio prigovor mjesne nenadležnosti i o tome donio odluku iz dispozitiva rješenja, sud je prešao na utvrđivanje okolnosti važnih za bit stvari.

19. U tom kontekstu treba ponoviti da je jedini prigovor kojim se suprotstavljala tražbini tužitelja tuženica vezala uz to da nije koristila usluge tužitelja, i to zato jer se, zbog okolnosti vezanih uz pandemiju COVID-a 19, iz Rijeke, u koju je došla studirati i živjeti u iznajmljenom stanu, bila prisiljena vratiti u Slavonski Brod, a tužitelj nije udovoljio njezinom traženju da joj se „preplata prenese u Slavonski Brod“.

20. Međutim, parnični postupak počiva na načelu stranačke istine, predviđenom u odredbama čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a, prema kojima je svaka stranka dužna iznijeti ne samo činjenice, nego i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

21. Za svoje navode iz prigovora protiv rješenja o ovrsi tuženica je iznijela samo činjenice, a ne i dokaze kojima se te činjenice utvrđuju, točnije niti je pružila sudu kakav dokaz materijalnog karaktera (ispravu), niti je predložila izvođenje kakvog dokaza personalne naravi (vlastito saslušanje u svojstvu stranke i/ili saslušanje kakvog svjedoka, pa i u osobama čija je imena iznijela u sadržaju prigovora protiv rješenja o ovrsi javne bilježnice).

22. Sud je stranke ove parnice decidirano upozorio na njihove dužnosti i na rokove u kojima su te dužnosti u obvezi ispuniti. To je učinio u rješenju od 11. veljače 2022. godine (s lista 62. sudskog spisa). Ovo su rješenje obje stranke uredno primile; tužitelj 14. veljače 2022. godine, a tuženica 16. veljače 2022. godine.

23. Osim toga, na ročištu od 10. ožujka 2026. godine, koje je održano i kao pripremno ročište i kao ročište za glavnu raspravu, pri čemu potonje u skladu s mogućnošću iz odredbe čl. 461.a st. 8. ZPP-a, i to prema sadržaju ove odredbe iz Zakona o izmjenama i dopunama ZPP-a od 24. srpnja 2019. godine (iz Narodnih novina broj 70/19; u daljnjem tekstu: ZID ZPP/19), na temelju pravila iz odredbe čl. 288.a st. 3. ZPP-a sud je tuženicu izrijeком upozorio na potrebu da uzme punomoćnika za zastupanje, s tim da je ona navela da će se u ovoj parnici sama zastupati.

24. Kada, pak, unatoč svemu tome, tuženica nije predložila dokaze kojima bi se utvrdile činjenice na koje se pozivala u sadržaju prigovora protiv rješenja o ovrsi, tada su takve činjenice ostale na razini pretpostavke koja u postupku nije valjano argumentirana.

25. Zato sud nije bio u mogućnosti zaključiti da su činjenice na koje se pozvala u prigovoru protiv rješenja o ovrsi odgovarajuće stvarnom stanju.

26. S druge strane, tužitelj je i osnovanost i visinu tražbine dokazao izvan svake razumne dvojbe ispravama koje je podastro sudu tijekom konkretnog postupka.

27. Iz tih je isprava bilo razvidno da je pretplatnički odnos s tužiteljem tuženica zasnovala na temelju zahtjeva koji mu je upravela 31. siječnja 2020. (list 43. sudskog spisa), da je u utuženom periodu koristila usluge tužitelja i da su joj po toj osnovi nastali troškovi (kartica kupca, računi i nalozi za nacionalna plaćanja, opomene i obavijest o raskidu pretplatničkog odnosa; listovi 45. do 59. sudskog spisa) te da te troškove nije podmirila.

28. Zbog toga je za zaključiti da je tužitelj s pravom zatražio protiv tuženice zaštitu pred sudom. On je, naime, dokazao svoju tražbinu prema njoj i po osnovi i po visini, dok tuženica, naprotiv, nije dokazala niti jednu činjenicu koja bi ju s uspjehom

mogla osloboditi obveze isplate utužene tražbine, pa tako niti onu činjenicu na koju se pozivala u prigovoru protiv rješenja o ovrsi.

29. Stoga je odlučeno kao u t. I. izreke presude.

30. Tek uzgredno je potrebno naglasiti da, u situaciji kada sud donese odluku o stavljanju izvan snage rješenja o ovrsi javnog bilježnika u dijelu u kojemu je određena ovrha, ukine provedene ovršne radnje i odredi da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, a kada se u postupku u povodu prigovora protiv platnog naloga primjenjuju odredbe ZPP-a koje reguliraju izdavanje platnog naloga, tada je, na temelju pravila iz odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a, u odluci o glavnoj stvari sud dužan odlučiti održava li se platni nalog na snazi u cijelosti ili djelomično, odnosno ukida li se platni nalog pa je zato sud upravo takvu odluku i donio u t. I. dispozitiva presude.

31. Na iznos dosuđene glavnice tužitelju su priznate i zakonske zatezne kamate, i to upravo na način na koji je on to i tražio.

32. Odredbom čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima od 17. ožujka 2005. godine (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; u daljnjem tekstu: ZOO) propisano je, naime, da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze, pored glavnice, duuguje i zatezne kamate.

33. Kako je tuženica, očito, zakasnila s ispunjenjem novčane obveze spram tužitelja, tako ju je sud obvezao da, pored glavnice, tužitelju plati i zatezne kamate, odlučivši kao u t. I. izreke presude.

34. U svezi stope zakonskih zateznih kamata na dosuđeni iznos glavnice, za naglasiti je da je odredbom čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama ZOO-a od 17. srpnja 2015. godine (Narodne novine broj 78/15; u daljnjem tekstu: ZID ZOO/15), kao i odredbom čl. 2. Zakona o izmjenama i dopunama ZOO-a od 03. listopada 2022. godine (Narodne novine broj 114/22; u daljnjem tekstu: ZID ZOO/22) te Uredbom o izmjeni ZOO-a od 30. prosinca 2022. godine (Narodne novine broj 156/22; u daljnjem tekstu: Uredba) izmijenjena odredba čl. 29. st. 2. ZOO-a, zbog čega je o visini kamatne stope donesena odluka iz t. I. dispozitiva presude.

35. U sadržaj t. I. izreke presude sintagma iz odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a, prema ZID ZOO-u/22 i prema Uredbi, unatoč navedenom, unijeta je zbog možebitne promjene prosječne stope nakon 01. srpnja 2026. godine, sukladno obvezi HNB-a iz izmijenjene odredbe čl. 29. st. 8. ZOO-a, i to kako na više, tako i na niže, a sve radi olakšavanja mogućeg ovršnog postupka u povodu ove presude.

36. Odluka o naknadi troškova postupka iz t. II. dispozitiva presude temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a.

37. Tuženica je u cijelosti izgubila ovu parnicu pa je dužna tužitelju naknaditi sve troškove izazvane vođenjem postupka koji su, u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a, bili potrebni radi vođenja parnice.

38. Troškovi tužitelja sastoje se od nagrade odvjetniku za sastavljanje jednog obrazloženog podneska, od 27. prosinca 2021. godine, koji je predstavljao očitovanje tužitelja na prigovor tuženice pa nagrada za sastavljanje tog podneska iznosi 50,00 eura, sukladno Tbr. 8. st. 1. Tarife o nagradi i naknadi troškova za rad odvjetnika (iz Narodnih novina broj 138/23; u daljnjem tekstu: Tarifa/23), te za zastupanje na dva ročišta, od kojih je ono od 13. studenog 2025. godine odgođeno prije početka raspravljanja pa nagrada za to ročište iznosi 12,50 eura (a ne 50,00 eura, koliko je tužitelj po toj osnovi tražio), sukladno Tbr. 9. st. 5. Tarife/23, dok se na ročištu od 10. ožujka 2026. godine raspravljalo o glavnoj stvari pa nagrada za to ročište iznosi 50,00 eura, sukladno Tbr. 9. st. 1. Tarife/23.

39. Na naznačene radnje dosuđen je zatraženi trošak PDV-a, po stopi od 25%, u iznosu od 28,13 eura, sukladno Tbr. 46. Tarife/23, a tužitelju su priznati i nastali troškovi ovršnog postupka, u zatraženom iznosu od 71,34 eura, kao i trošak sudske pristojbe za presudu, u iznosu od 13,27 eura.

40. Tužitelju su na dosuđeni iznos troškova postupka priznate zatražene zakonske zatezne kamate, i to počevši od dana donošenja konkretne presude. Na takvu sporednu tražbinu on, naime, ima pravo jer se uporište za to nalazi kako u odredbi čl. 31. st. 3. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14 i 55/16 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-2881/2014 i dr. od 01. lipnja 2016. godine, 73/17 te 131/20), tako i u odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a, koja je novelirana kroz čl. 27. Zakona o izmjenama i dopunama ZPP-a od 11. srpnja 2022. godine (Narodne novine broj 80/22; u daljnjem tekstu: ZID ZPP/22), s tim da je nužno primijetiti da je, po svojoj odredbi čl. 111., ZID ZPP/22 na snagu stupio 19. srpnja 2022. godine.

41. Nužno je navesti da se Tarifa/23 primjenjuje pozivom na njezin Tbr. 52. st. 3. jer sud o troškovima postupka odluku donosi u trenutku objave predmetne presude, točnije 21. travnja 2026. godine, a to je, pak, nakon što je, u smislu dijela XIX. st. 1. Tarife/23, ta Tarifa stupila na snagu.

42. Budući da je tuženica u cijelosti izgubila ovu parnicu, zaključivanjem o suprotnom pravilu iz odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a (argumentum a contrario), ne pripada joj niti pravo na nadoknadu troškova postupka na teret tužitelja, pa tako niti u odnosu na trošak sudske pristojbe za prigovor protiv rješenja o ovrsi javne bilježnice, zbog čega je odlučeno kao u t. IV. dispozitiva presude.

43. U čl. 48. st. 1., 2. i 6. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine broj 57/22 i 88/22 – Ispravak; u daljnjem tekstu: Zakon) te u čl. II. st. 4. Odluke o objavi uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine broj 85/22) predviđeno je da se u razdoblju od 05. rujna 2022. godine u 00:00 sati do 31. prosinca 2023. godine u 24:00 sati u sudskim odlukama dvojno iskazuje iznos novčane obveze, i to uz primjenu fiksnog tečaja konverzije od 7,53450 kuna za jedan euro te u skladu s pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz čl. 14. citiranog Zakona.

44. Iz odredaba navedenih propisa za zaključiti je da za period nakon 01. siječnja 2024. godine više ne postoji obveza suda da u svojim odlukama dvojno

iskazuje novčane obveze pa kako se konkretna odluka donosi 21. travnja 2026. godine, tako su u toj odluci iznosi novčanih obveza izraženi samo u onoj valuti koja je aktualna u Republici Hrvatskoj, dakle u eurima. Kod preračunavanja iznosa koje je tužitelj zatražio u kunama u eure sud je pošao od spomenutog fiksnog tečaja konverzije.

U Rijeci 21. travnja 2026.

S u t k i n j a

Larisa Smiljan Pervan

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude i rješenja, donesenih u prvom stupnju, stranke mogu podnijeti žalbu, u roku od petnaest (15) dana od dana dostave prijepisa presude i rješenja (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

Žalba se podnosi sudu koji je izrekao prvostupanjsku presudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i za protivnu stranku (čl. 357. ZPP-a).

Pravovremeno podnesena žalba sprečava da presuda i rješenje postanu pravomoćni u dijelu koji se pobijaju žalbom (čl. 348. st. 2. ZPP-a).

O žalbi protiv presude i rješenja odlučuje drugostupanjski sud (čl. 348. st. 3. ZPP-a).

Presuda kojom se završava spor u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2., osim zbog povrede iz čl. 354. st. 2. t. 3. ZPP-a (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30886-f20dc**

Kontrolni broj: **0cc16-d7648-a90dd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Larisa Smiljan Pervan, O=OPĆINSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.